

Studie s názvem : La Dramaturgie de Pierre Corneille dans Médée, se zabývá problematikou barokní a klasicistní estetiky v divadelní hře, Médée. Cílem práce je zhodnotit charakter Corneillovy verze Médée nejen v kontextu antické a dobové literární kritiky, ale i v rámci působení zmíněných estetik. Za tímto účelem byla práce rozdělena do následujících kapitol: 1. Úvod, 2. Divadelní hra nacházející se na rozhraní dvou estetik, 3. Divadlo vnímané zrakem i sluchem, 4. Pod tíhou nesčetných pravidel, 5. Závěr.

Kapitola 2. nejprve podává stručný popis divadelní tvorby 17.století. Následně se zabývá problematikou barokní estetiky a prezentuje koncepci Jeana Rousseta, Bruce Morissetta a Raymonda Lebèga.

Kapitola 3. vychází z koncepce barokní estetiky Raymonda Lebèga, zaměřující se na zobrazení smrti a násilí na jevišti. Ta byla následně aplikována na jednotlivé pasáže Médée - jmenovitě na Kreontovu sebevraždu, vraždu Glauke a dětí a Jásonovu sebevraždu.

Kapitola 4. je shrnutím názorů řeckých, římských a klasicistních autorů, stejně tak jako Corneillových postojů k pojmům bienséance (přiměřenost), vraisemblance (věrohodnost), ressemblance (podobnost) a én tó phanerō (smrt na jevišti).

Práce přináší zhuštěný pohled na první Corneillovu tragédii, Médée, která není produktem pouze klasicistní estetiky, ale reflektuje několik pasáží dokazující, že Corneillova tvorba v průběhu století doznává určitého vývoje.